

is dus wel zaak, dat de kweekelingen een flinke hoeveelheid biologie meekrijgen, want hoe zullen ze anders onze vaderlandsche jeugd inleiden tot de bekendheid met onze merkwaardige planten en dieren, onze verschillende landschappen en de grondslagen van de algemeene levensleer. Niemand gevoelt dat levendiger dan Mellink en hij heeft ons nu een Leerboek der Plantkunde geschonken, dat gelukkig heel iets anders en veel meer geeft, dan wat wij tot nu toe van leerboeken ten dienste van kweekscholen gewoon zijn. Zeer terecht waarschuwt hij de heeren examinatoren, dat zij niet de heele inhoud

noe zullen ze al merkwaardige plan de algemeene lev nu een Leerboek meer geeft, dan w zijn. Zeer terecht van deze boeken

Deze oude vriend hebben wij vroeger al eens besproken, maar het heeft weinig geholpen, want de hond van Plaat I heeft nog altijd geen nieren. Misschien krijg ik nog eens mijn zin en dat zal mij genoegen doen, want dit boek, waar zoovele ouderen hun eerste dierkundige ontwikkeling aan danken, blijft wetenschappelijk heel goed op de hoogte van dezen moeilijken tijd met al zijn ontdekkingen en al zijn twijfel. T.

Nederlandsche Jeugbond voor Natuurstudie: Kalender voor het jaar 1930. Administratie van Amoeba J. E. Rombouts, Den Haag, Van Aerssenstaat 99.

Als gewoonlijk is deze kalender weer gesierd met het puikje van het werk van onze natuurfotografen. De neerstrijkende kokmeeuw van G. Frans Makkink is wel een van de mooiste en zeer bijzondere vermelding verdient ook de Roepende kleine Mantelmeeuw met jong van Martien Rutten. Deze mantelmeeuw is nu wel echt thuis op Terschelling. Natuurlijke zijn er ook fraaie Tinbergens. De rups en een enkele plant vullen hun blad-tijde niet decoratief genoeg.

Wij zouden deze kalender niet graag willen missen. T.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Gentiana acaulis in den tuin. — Als eene bijzonderheid kan ik U mededeelen dat op 24 October j.l. de „Gentiana acaulis” bloeide in den Groninger Hortus.

Zeker een gevolg van den strengen winter waardoor de planten eerst achterlijk, maar daarna met den mooien zomer zich ruimschoots konden ontwikkelen.

Prachtig leek het, nog zóó laat in tijd, deze smettelooze blauwe klokken in den herfstzon n, ik vraag mij altijd af, als ik deze schoone bloem zie; hoe is het mogelijk dat ze niet meer gehouden wordt, daar toch deze stengellooze gentiaan winterhard is en, als gevolg hiervan, maar zoo in den vrijen grond geplant kan worden.

Daarom dacht ik dan ook voor de „vragen en korte mededeelingen” in „De Levende Natuur” moeten deze extra laatbloeiers gemeld worden.

Groningen, schip — t.o. Bedumerweg 84.

J. H. GELDERLOOS.

Witvederige Lijsters en slimme Spreeuwen. — Op 't gevaar af van met iets heel bekend bij U aan te komen, wil ik U als natuurkenner iets melden, dat mij en meerderen als abnormaal is opgevallen. Hier ter plaatse worden de laatste maanden n.m.l. een aantal lijsters waargenomen die aan kop, vleugels, borst en rug veel geheel witte veeren hebben en derhalve witgevekt zijn; vooral in de vlucht is het een eigenaardig gezicht.

Nu ik U dit toch schrijf kan ik U ook nog iets mededeelen betreffende de snuggerheid van spreeuwen; in den stekeltjes-tijd laten deze zich aan overhangende takken van treurwilgen ven door het water slippen, onderwijl pikken zij de onder hun bereik zijnde stekels beet en als zij weer boven water zweven, vliegen zij op den kant om daar de buit te verorberen

(op de bekende manier, waarop hun keel niet met de scherpe stekels in aanraking komt).
Landsmeer, 29 Oct. '29. ALD. PET.

In de Reeuwijksche Plassen. — Nevenstaande merkwaardige foto werd in dit voorjaar door den heer A. Burdet genomen in de Reeuwijksche plassen.

Toevlucht voor Onbehuïden: Wouwaapje en Groote Karekiet samen in den wilgenboom.

Foto A. BURDET.

Wij zien in een wilgenboom allereerst een nest van een Wouwaapje, wat op zichzelf al aardig genoeg is, maar daarbij nog een nest van de Groote Karekiet in de wilgetwijgen. Het late voorjaar, had het riet nog geen gelegenheid gegeven, om op te schieten. Ook had de koude winter gelegenheid verschaft, om het oude riet terdege te oogsten. Zoo moesten onze vogels dan wel hun toevlucht elders zoeken en konden zij dit aardig bewijs leveren van aanpassingsvermogen.

De Wouwaapjes hebben het goed in de Reeuwijksche plassen. Nergens in Nederland komen ze in zoo groot aantal voor en zijn ze zoo gemakkelijk te bestudeeren.

Eenigen tijd geleden ging de mare, dat de Reeuwijksche Plassen behouden waren. Gedeputeerde Staten hadden een praeadvies uitgebracht, waarin de droogmaking op verschillende gronden werd ontraden. In de Provinciale Staten is echter aangedrongen op uitsstel van behandeling en zoo zal de beslissing dan pas vallen in de zomerzitting van 1930. Het wakkere Comité dat strijdt voor het behoud van deze plassen met hun interessante flora en fauna, hun bijzonder natuurschoon en hun prachtige gelegenheid voor watersport, moet dus opnieuw op het oorlogspad en naar wij van harte hopen, met goeden uitslag.

Nu Amsterdam water gaat betrekken uit de Loosdrecht-

sche en aangrenzende plassen mogen wij hopen, dat die behouden blijven, al ben ik er voor alle nog niet heelemaal gerust op.

In het bijzonder wil ik ook nog even de aandacht vestigen op de plassen van Nieuwkoop en Noorden, die eigenlijk lang niet genoeg bekend zijn en veel te weinig gewaardeerd worden. Konden we ook die maar beveiligen!

T.